

Spis. zn.: S-MHMP 213602/2015

V Praze dne 30. 3. 2015

Č. j.: S-MHMP 542547/2015

Rozhodnutí

Hlavní město Praha, Magistrát hl. m. Prahy, odbor kontrolních činností jako nadřízený orgán podle ust. § 16a odst. 4 a § 20 odst. 4 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve spojení s ust. § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), podle ust. § 16a InfZ **r o z h o d l** o stížnosti, č. j. P10-013580/2015, podané dne 4. 2. 2015, kterou podal spolek **Švédská cesta, z. s., IČ 02849798, sídlem Jerevanská 723/6, Praha 10, Vršovice** (dále též „žadatel“ nebo „stěžovatel“), na postup povinného subjektu - městské části Praha 10, Úřadu městské části Praha 10, se sídlem Vršovická 68, Praha 10 - při vyřizování písemné žádosti o poskytnutí informací dle InfZ, podané u povinného subjektu dne 23. 12. 2014 (č. j. P10-135559/2014), ohledně požadované úhrady nákladů

t a k t o :

Povinnému subjektu - městské části Praha 10, Úřadu městské části Praha 10, se podle ust. § 16a odst. 7 písm. c) InfZ příkazuje, aby do 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí zjednal nápravu ve věci vyřizování uvedené žádosti, týkající se žádosti spolku Švédská cesta, z. s., o poskytnutí informací dle InfZ, podané dne 23. 12. 2014, kde v přípisu ze dne 15. 1. 2015, č. j. P10-005206/2015, požaduje úhradu nákladů ve výši 1164,-- Kč, za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací.

Odůvodnění:

I.

Hlavnímu městu Praze, Magistrátu hl. m. Prahy (dále též „nadřízený orgán“) byla, dne 11. 2. 2015 doručena prostřednictvím Úřadu městské části Praha 10, podle ust. § 16a odst. 5 InfZ stížnost žadatele ze dne 3. 2. 2015.

Z předloženého spisového materiálu vyplývá, že žadatel dne 23. 12. 2014 podal u povinného subjektu žádost o informace č. j. P10-135559/2014: v níž požadoval „... přehledu všech finančních prostředků ÚMČ Praha 10 včetně prostředků jeho akciových společností, které byly v období od 1. 1. 2014 utraceny za rekonstrukci Horského hotelu na Černé hoře. Dále žádám o zaslání všech uzavřených smluv a všech případných dodatků ke všem smlouvám se všemi zhotoviteli, kteří se na těchto rekonstrukcích ve zmíněném období podíleli ...“. Informace bylo požadováno zaslat na email: „foi+request-3560-ce98a5a0@infoprovsechny.cz“, popř. „v případě, že rozsah požadovaných informací překročí možnosti zaslání na email, budu považovat za vyřízení mé žádosti zveřejnění požadovaných informací ve formě příloh na webu <http://praha10.cz/urad-mc/zakonne-informace/informace-podle-zakona-106-1999-sb.aspx>, kde si je budu moci stáhnout“.

Opatřením ze dne 5. 1. 2015, doručeným žadateli dne 6. 1. 2015 (tj. dva dny před uplynutím zákonné lhůty), povinný subjekt oznámil podle ust. § 14 odst. 7 písm. c) InfZ žadateli, že prodlužuje lhůtu pro vyřízení žádosti o 10 dní.

Opatřením ze dne 16. 1. 2015, doručeným téhož dne žadateli, povinný subjekt oznámil podle ust. § 17 odst. 1 InfZ žadateli, že požadované informace budou poskytnuty po uhrazení nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.

Dne 4. 2. 2015 bylo předmětné opatření napadeno stížností ve smyslu ustanovení § 16a odst. 1 písm. d) InfZ. Následně povinný subjekt předložil věc nadřízenému orgánu.

II.

Nadřízený orgán se zabýval věcnou příslušností a uvádí, že jelikož se požadované informace vztahovaly k samostatné působnosti městské části, neboť se týkaly její samosprávné působnosti, tak informace byly vyřizovány povinným subjektem v samostatné působnosti, a proto věcná příslušnost hlavního města Prahy, Magistrátu hl. m. Prahy jako nadřízeného orgánu k řešení podané stížnosti vyplývá z ust. § 16a odst. 4 a ust. § 20 odst. 4 písm. c) InfZ ve spojení s ust. § 178 odst. 2 správního řádu.

III.

Nadřízený orgán přezkoumal přípustnost stížnosti z hlediska splnění podmínek podle InfZ a konstatuje, že podaná stížnost v předmětné věci byla žadatelem podána písemně u povinného subjektu, přičemž je přípustná. Uvedená stížnost byla stěžovatelem podána včas, ve lhůtě stanovené v ust. § 16a odst. 3 InfZ, neboť oznámení o požadované úhradě nákladů ze dne 15. 1. 2015 (č. j. P10-005206/2015) bylo žadateli doručeno.

Žadatel stížnost podal ve smyslu ust. § 16a odst. 1 písm. d) InfZ, neboť nesouhlasí s výší úhrady sdělené dle § 17 odst. 3 InfZ, kterou povinný subjekt požaduje

za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací (Kč 800,-) a za převedení některých písemných podkladů do elektronické podoby (Kč 364,-).

Na základě uvedených skutečností nadřízený orgán dospěl k závěru, že stížnost žadatele je přípustná, neboť žadatelem byla podána písemně u povinného subjektu, v zákonné lhůtě a ze zákonem stanovených důvodů.

Nadřízený orgán uvádí, že InfZ připouští, aby se povinný subjekt domáhal od žadatele úhrady nákladů, které musel v souvislosti s poskytnutím informací účelně vynaložit. Konkrétně dle ust. § 17 InfZ je umožněno žádat úhradu nákladů spojených s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat, s odesláním informace žadateli a úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací. Podrobnější zásady stanovení úhrad za poskytování informací vymezuje nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle InfZ, vydané na základě zmocnění v § 21 odst. 2 InfZ. Podle § 7 nařízení vlády č. 173/2006 Sb. stanoví povinný subjekt sazbu úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací formou hodinové sazby odvozené z nákladů na platy, případně mzdy a z ostatních osobních nákladů spojených s mimořádně rozsáhlým vyhledáním informací.

Je přitom třeba brát v úvahu, že uložení úhrady není v první řadě nástrojem pro generování příjmů povinných subjektů, ale že prvořadým smyslem tohoto opatření by měla být prevence zneužívání InfZ.

Podle ust. § 5 odst. 1 písm. f) a ust. § 5 odst. 4 InfZ je povinný subjekt povinen zveřejnit sazebník úhrad za poskytování informací, který by měl v souladu s § 3 nařízením vlády č. 173/2006 Sb. stanovit jednotkové sazby jednotlivých nákladů uvedených v § 17 odst. 1 InfZ. Na webových stránkách povinného subjektu (http://www.praha10.cz/Portals/0/106_zverejnene_zadosti/formul%C3%A1%C5%99e/Sazebnik_InfZ_od_140601.pdf) je sazebník řádně zveřejněn, přičemž náklady na mimořádně rozsáhlé vyhledání informací jsou v bodě č. V stanoveny „**za každou celou 1 hodinu mimořádně rozsáhlého vyhledávání - 200 Kč**“. Sazebník je platný již od 1. 6. 2014. Vzhledem k tomu, že sazba uvedené úhrady vzhledem ke srovnání s náklady jiných srovnatelných povinných subjektů nevybočuje z objektivně akceptované výše, nepovažuje její výši nadřízený orgán za odporující zákonu.

Ohledně úhrady, požadované povinným subjektem po žadateli za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, nadřízený orgán dále uvádí, že v souladu s ust. § 17 odst. 3 InfZ má povinný subjekt povinnost písemně tuto skutečnost spolu s výší úhrady oznámit žadateli před poskytnutím informace, přičemž z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. InfZ sice neřeší otázku, v jaké lhůtě musí být úhrada uplatněna, tedy jestli je nutné, aby povinný subjekt pod sankcí zániku práva na úhradu nákladů uplatnil požadavek na úhradu před uplynutím lhůty pro poskytnutí informací podle ust. § 14 odst. 5 písm. d) a odst. 7 InfZ. Ustanovení § 17 odst. 3 InfZ se v tomto směru jeví značně nejasným, neboť uvádí uplatnění úhrady před poskytnutím informace, aniž by bylo z kontextu zcela zřejmé, zda se poskytnutím informace chápe její vydání v souladu s InfZ, tedy

v zákonem stanovených lhůtách, nebo její faktické vydání. Nadřízený orgán se v tomto ohledu přiklání k názoru, podle kterého je poskytnutím informace nutné rozumět její vydání v souladu s InfZ, a to nejpozději ve lhůtách podle § 14 odst. 5 písm. d) a odst. 7 InfZ, a proto také požadavek na úhradu nákladů musí být učiněn před uplynutím těchto lhůt, přičemž v poslední den lhůty pro poskytnutí informace by mělo být oznámení alespoň odesláno, jinak povinný subjekt ztrácí na úhradu právo dle § 17 odst. 4 InfZ. Pouze takový výklad totiž respektuje smysl regulace úhrady nákladů spojených s poskytováním informací a nemožnost případně žádat úhradu nákladů po uplynutí lhůty, v níž měl povinný subjekt povinnost žádost řádně vyřídit, tak představuje na jedné straně ochranu žadatele před možnými šikanózními postupy ze strany povinného subjektu, a na druhé straně i sankci za porušení povinnosti povinným subjektem vyřídit žádost v zákonem stanovené lhůtě. Podle názoru nadřízeného orgánu daný výklad nepochybně odpovídá smyslu § 17, který určitě není zamýšlen jako časově neohraničená možnost povinného subjektu kdykoliv před poskytnutím informace žádat úhradu nákladů bez ohledu na ostatní povinnosti stanovené v InfZ. Povinný subjekt by tak na podkladě shora uvedených skutečností uplynutím lhůty pro poskytnutí informace ztrácel možnost požadovat úhradu nákladů. V daném případě byla oznamovací povinnost řádně splněna, dokladem správnosti tohoto posouzení je i předmětná stížnost.

Právní definice pojmu „*mimořádně rozsáhlé vyhledání informací*“ není stanovena žádným obecně závazným právním předpisem, jedná se o tzv. neurčitý pojem, který dává povinnému subjektu prostor pro správní uvážení. Podle ustálené praxe lze požadovat úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací v těch případech, kdy je zapotřebí požadovanou informaci vyhledávat z více pramenů, sestavovat ji z různých podkladů, což bude pro povinný subjekt znamenat shromáždění a prověření velkého množství dokumentů, případně uskupení velkého množství dílčích údajů, v případech, kdy je nutno postupovat v součinnosti více odborů či oddělení, nebo kdy je nutná znalost kontextu celého případu, ke kterému se požadovaná informace vztahuje, a kdy není možno po povinném subjektu spravedlivě požadovat, aby tyto zvýšené náklady nesl.

Vzhledem k tomu, že pojem „*mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací*“ není v InfZ legálně vymezen, je při hledání jeho obsahu nutné určit, které činnosti lze považovat za vyhledání informací a dále, kdy je možné takové vyhledání považovat za mimořádně rozsáhlé.

Vyhledáním informací lze rozumět takovou činnost pracovníků povinného subjektu, která spočívá v identifikaci a následném shromáždění požadovaných informací a v navazujícím zpracování odpovědi na žádost, tzn. v utřídění informací za účelem jejich předání žadateli (viz. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2004, č. j. 6 A 83/2001-39). Do vyhledání informací by již nebylo možné zařadit dobu nutnou na posouzení, zda vyhledané informace lze nebo nelze poskytnout a pod vyhledání informací nelze podřadit ani čas strávený přípravou rozhodnutí o odmítnutí (části) žádosti ani čas věnovaný *anonymizaci* údajů v poskytovaných kopiích dokumentů. Za vyhledání informace nelze považovat ani náklady na vznik informace samotné, ani náklady na zjištění, jestli povinný subjekt informací disponuje,

jak uvádí důvodová zpráva k novele č. 61/2006 Sb. Identifikace konkrétních informací vyhledáváním je, pokud žadatel neoznačil přesně dokumenty, v nichž jsou informace zaznamenány; naopak pokud žadatel uvede, že žádá o kopii konkrétních dokumentů, pak vyhledáváním informace není čas strávený zjišťováním, jestli takové dokumenty existují, a kde jsou dokumenty uloženy ve spisovně povinného subjektu, avšak jejich následné fyzické shromáždění by již vyhledáváním bylo. Pod vyhledávání nelze zařadit ani dobu vynaloženou na kopírování dokumentů (příp. na obdobné činnosti) ani dobu nutnou k odeslání informace žadateli, neboť pro takové náklady jsou určeny zvláštní sazby a tyto činnosti ani nemají povahu doby strávené s vyhledáním informace.

O ***mimořádně rozsáhlé vyhledání informací*** se bude jednat tehdy, jestliže shromáždění informací bude pro daný povinný subjekt představovat v jeho konkrétních podmínkách časově náročnou činnost, která se objektivně vzato vymyká běžnému poskytování informací povinným subjektem, tedy jestliže vyhledávání informací již v daném případě nelze s ohledem na pojetí veřejné správy jako služby veřejnosti považovat za běžnou a povinný subjekt nijak nezatěžující součást obvyklé agendy. O zvýšenou aktivitu povinného subjektu se bude jednat tehdy, jestliže zaměstnanec pověřený vyřízením žádosti nebo zaměstnanci, kteří se na vyřízení žádosti podílejí, budou nuceni na delší dobu přerušit či odložit plnění svých ostatních úkolů a cíleně se po tuto dobu věnovat vyhledávání požadovaných informací a vyřizování žádosti.

Nadřízený orgán dále uvádí, že s ohledem na legislativní vývoj ustanovení § 17 InfZ, neumožňuje InfZ žádat zálohu na úhradu nákladů, neboť tato možnost byla zrušena novelou č. 61/2006 Sb. (Důvodová zpráva k zákonu č. 61/2006 Sb. v této souvislosti uvádí: „*Cílem změn v tomto ustanovení je zajistit, aby se žadatel vždy dozvěděl výši požadované částky před vydáním informace a aby se přesně dozvěděl, jakým způsobem povinný subjekt k požadované částce došel, na jakých skutečnostech ji zakládá.*“) Je proto nezbytné, aby již při oznámení o požadované úhradě nákladů byla žadateli úhrada vyčíslena relativně přesně. Kalkulace úhrady musí vycházet ze zcela objektivních skutečností, resp. z jejího jednoznačného výpočtu a nikoliv z předběžného odhadu bez jakékoli vazby na požadované informace a čas, který povinný subjekt bude nucen vynaložit na jejich vyhledávání. Za nejpřesnější způsob určení úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací lze považovat násobek celkové skutečné doby vyhledávání a hodinové sazby stanovené v sazebníku úhrad. Je ovšem možné připustit i určení výše úhrady relativně přesným výpočtem, aniž by bylo nutné požadované informace vyhledat. Takový výpočet však musí být založen na objektivních kritériích. Příkladem může být požadavek na poskytnutí typově identických informací za delší časové období. V takovém případě by bylo možné akceptovat vyhledání informací pouze za určitou část požadované doby (např. stanovení vyhledání informací za jeden rok) a následné stanovení celkové výše požadované úhrady výpočtem pro celkovou dobu vyhledávání (násobkem částky připadající na vyhledání informace za jeden rok počtem požadovaných let). I v takovém případě by platilo, že výše úhrady je stanovena nikoli na základě odhadu, ale na základě relativně přesného a především objektivního výpočtu vycházejícího z části doby, kterou povinný subjekt musel vynaložit na vyhledání části požadovaných informací. Pokud by ale celkový náklad nakonec neodpovídal zaplacené

úhradě, musel by povinný subjekt případný „přeplatek“ (mající v dané souvislosti povahu bezdůvodného obohacení na straně povinného subjektu) žadateli vrátit. Naopak případný doplatek by povinný subjekt požadovat nemohl, protože ve vztahu k němu by neuplatnil úhradu včas.

Protože se jedná o úhradu za poskytnutí informace územním samosprávným celkem v samostatné působnosti, tak podle § 16a odst. 7 InfZ nadřízený orgán může rozhodnout pouze tak, že výši úhrady buď potvrdí, anebo povinnému subjektu přikáže, aby ve stanovené lhůtě zjednal nápravu.

V dané věci povinný subjekt požaduje úhradu nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací a zpracování ve výši 1164,-- Kč. K uvedené částce dospěl povinný subjekt součinem časové náročnosti vyhledání požadovaných informací (3,5 hodiny), a hodinového tarifu stanoveného ve výši 200 Kč/hod (stanovené platným sazebníkem úhrad). A dále za elektronizaci 182 stran textu (á 2Kč). Takový postup neshledal nadřízený orgán rozporným s InfZ, ani se stanoveným sazebníkem úhrad.

Povinný subjekt přitom v oznámení o požadované úhradě nákladů ze dne 15. 1. 2015 detailně zdůvodnil a rozepsal, jak dospěl k určení časové náročnosti, i k určení výsledné částky. Je přitom třeba přihlídnout i k tomu, že žadatel požaduje rozsáhlý soubor informací s tím, že požadavek je komplikován i tím, že požaduje neohraničený soubor informací a tyto informace požaduje za období cca kalendářní rok. Časová náročnost vyhledávání tak vyplývá nejen z velkého objemu požadovaných informací, ale i z rozložení požadovaných dat v čase.

Nelze však konstatovat, že by postup povinného subjektu byl v dané věci správný bez výhrad.

Z předloženého spisu vyplývá, že ačkoliv žadatel podanou žádost směřoval na povinný subjekt, povinný subjekt požadované informace neměl k dispozici, pročež přípisem ze dne 29. 12. 2014, pod č. j. P-10-135880/2014 požádal společnost Praha 10 – Majetková a. s., o poskytnutí podkladů. Dle spisu pak byly předloženy fyzické kopie smluv. Vzhledem k tomu, že byly požadovány kopie smluv, jejichž signatářem není povinný subjekt, ale zvláštní právnická osoba - Praha 10 – Majetková a. s., (čehož si byl žadatel vzhledem k textu žádosti vědom) měl se žadatel primárně obrátit na společnost Praha 10 – Majetková a. s. a nikoliv na povinný subjekt. Žadatel se však s podanou žádostí obrátil na povinný subjekt, jež vzhledem k okolnostem požadované informace neměl k dispozici, a dle známých okolností ani nebyl povinen mít tyto informace k dispozici. Dle názoru nadřízeného orgánu tak měla být předmětná žádost zamítnuta. Povinný subjekt se však nad rámec zákonné povinnosti rozhodl vyjít vstříc žadateli a požadované informace mu obstaral.

Stěžovatel uvedl, že dokumenty nebylo třeba *elektronizovat*, neboť *je povinný subjekt má zcela jistě k dispozici v elektronické podobě, když se částečně jedná o informace, které byly zveřejněny na profilu zadavatele Praha 10 – Rekreační, a. s.* K tomu je třeba uvést, že nadřízený orgán vizuálně ověřil, že předmětné informace obsahují vlastnoruční

podpisy zúčastněných osob, jakož i otisky úředních razítek, a tedy že nelze přisvědčit správnosti stěžovatelova tvrzení. Skutečnost, že *požadované informace někde v elektronické podobě existují*, je irelevantní, není-li tato elektronická podoba v držení povinného subjektu. Z předloženého spisu nevyplývá, že by povinný subjekt držel předmětné informace v elektronické podobě, ani že by k tomu byl povinen, tím méně pak, že by stěžovatel prokázal opak. Nicméně je třeba uvést, že když se povinný subjekt rozhodl vyjít vstříc požadavku žadatele, měl v zájmu konsensuálního řešení celé věci, požadovat podklady ve formě v jaké je požadoval žadatel, ačkoliv to InfZ neukládá.

Povinný subjekt požadoval také náhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledávání (3,5 hodiny), avšak nedoložil, resp. dostatečně nezdůvodnil, jak k tomuto závěru dospěl. Povinný subjekt mj. uvedl, že *„Ke stanovené časové dotaci povinný subjekt poukazuje na skutečnost, že na zpracování byli vyčleněni dva zaměstnanci ÚMČ Praha 10, kteří v dané době nemohli vykonávat běžnou pracovní činnost“*. Např. ze záznamového listu spisu však vyplývá, že dne 29. 12. 2015 byla požádána společnost Praha 10- majetková a. s., o součinnost spočívající v poskytnutí podkladů. A že tyto byly, ve fyzické podobě, předány povinnému subjektu dne 15. 1. 2015. Další záznamy o vyhledávání nebyly ve spisu doloženy. O výkonech pracovníků společnosti Praha 10 - majetková a. s., se předmětná výzva nezmiňuje, naopak pracuje s prací vynaloženou pracovníky ÚMČ, kteří však z povahy věci zjevně nejsou pracovníky společnosti Praha 10 - majetková a. s. Dle předloženého spisu však vyhledávání provedli právě pracovníci společnosti Praha 10- majetková a. s., a nelze tedy tvrdit, že vyhledávání prováděli pracovníci povinného subjektu. Dle předloženého spisu tak není možné potvrdit správnost postupu povinného subjektu v otázce nákladů vzniklých mimořádně rozsáhlým vyhledáváním.

Otevřenou zůstává otázka, zda je v obdobném případě možné, aby povinný subjekt požadoval od žadatele úhradu nákladů, ačkoliv náklady nevznikly přímo u povinného subjektu, ale vznikly jím vlastněné právnické osobě. Nadřízený orgán dospěl k názoru, že takový postup InfZ obecně nevylučuje, ba naopak, tento postup odpovídá základnímu smyslu jednoho ze základních úkolů ustanovení § 17 InfZ, jímž je prevence neúměrného rozsahu podávaných žádostí.

IV.

Závěrem nadřízený orgán uvádí, že InfZ umožňuje při rozhodování o stížnosti výši požadované úhrady snížit, avšak tento postup nelze použít vůči orgánům územních samosprávných celků při výkonu samostatné působnosti, a proto v této projednávané věci nebylo možné případné využití ust. § 16a odst. 7 písm. b) InfZ.

Z výše uvedených důvodů nadřízený orgán rozhodl ve věci podané stížnosti tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle ust. § 16a odst. 9 InfZ nelze odvolat.

Ing. Irena Ondráčková v. r.

otisk úředního razítka

ředitelka odboru

podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

- 1) Stejnopis rozhodnutí bude doručen stěžovateli: Švédská cesta, z. s., Jerevanská 723/6, Praha 10 na jím udanou adresu: „*foi+request-3560-ce98a5a0@infoprovsechny.cz*“
- 2) Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí správního spisu a v rámci vráceného zapůjčeného spisu bude doručen povinnému subjektu: **městská část Praha 10, Úřad městské části Praha 10, Vršovická 68, 101 38 Praha 10 – k č. j. SZ P10-005206/2015.**
- 3) Stejnopis rozhodnutí bude doručen prostřednictvím datové schránky povinnému subjektu: **městská část Praha 10, Úřad městské části Praha 10, Vršovická 68, 101 38 Praha 10 – k č. j. SZ P10-005206/2015 (IDDS: irnb7wg).**
- 4) Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí kopie spisu uloženého u MHMP.